

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 121/2024
13.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Филип Лазић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Трећи основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на седници одржаној 13.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Трећег основног суда у Београду Прр 28/24.

Образложење

Врховном суду достављен је предмет Прр 28/24 Трећег основног суда у Београду, уз допис тог суда од 21.05.2024. године са захтевом за делегацију надлежности због постојања оправданих разлога за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер тужилац поднетом тужбом захтева од тужене Републике Србије, односно Трећег основног суда у Београду као њеног органа, накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету П 559/19 Трећег основног суда у Београду.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) прописано је (члан 62) да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

У конкретном случају, тужилац је 20.05.2024. године поднео тужбу Трећем основном суду у Београду којом је захтевао да му тужена Република Србија – Трећи основни суд у Београду исплати 350 евра у динарској противвредности на име новчаног

обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету П 559/19 који се води пред тим истим судом.

Околност да би Трећи основни суд у Београду требало да одлучи о основаности тужбеног захтева који почива на тврдњи да је поступањем тог истог суда тужиоцу наводно проузрокована штета може код просечне особе да изазове легитимну сумњу у непристрасност означеног суда, чак и кад је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић